

Тл. 2-нъ... Да, хубаво казва негово благоговѣйство! Задръжте ги!

Конд. Но, азъ не мога да ги приема! Азъ си имамъ заплата... туй е..

Тл. 2-нъ Нищо, госпожице... Никакво прѣстѣпление нѣма въ случая. И азъ не искамъ да ми връщате!

Конд. А! Не! Вий ще вземете остатъка! Азъ не съмъ просякиня!

Тл. 2-нъ. О, о, госпожице! Защо помислихте това... Азъ виждамъ, че акуратно изпълнявате службата си! Че сте идеално, добро, честно момиче.

Гласове. Стига! Госпожице! Да те билет! Госпожице, насамъ!

Конд. Сега, сега! Моля, полъ редъ!

Студентътъ. Пфу! Корупция! Буржуазия! Госпожице, не приемайте! Останете си идеалистка! Далечъ отъ материалността! Какво е живота? Защо ни сж паритъ? Вѣтъръ! Прахъ! Мерзостъ! Суета! Паритъ не сж щастие. „Тамъ казватъ кий се срѣдъ горитъ, то щастѣто, и пжтя ге личи!“ Така казва единъ поетъ! Но, уви, и тамъ въ горитъ него не намѣрилъ! И върналъ се съ разплакани очи! Господж...

Тл. 2-нъ. Какво се раздрѣнкахте така! Тю, ама воденица!

Студентътъ. Млѣкни, народни търтею! Ти сигуръ си нѣкой доставчикъ, или търговецъ! Това шкембе, това мазно лице те издаватъ. „Не чревоугодствувай!“ е казано, а ти само ядешъ, а бѣдната класа? Пфу!